

[Socialministeren]

getteret med et meget stort antal pladser, og det ser nu ud til, at der bliver endnu flere pladser, når vi får den endelige opgørelse fra 1993, nemlig at det bliver i størrelsesordenen 35.000 nye pladser.

Billedet ser ud til at blive det samme i 1994, hvor vi jo nærmest fra dag til dag får nye meldinger om, hvad kommunerne budgetterer med, når det gælder daginstitutionspladser, og man kan i hvert fald sige, at der for de tal, jeg har opereret med, er budgetteret med 30.000 nye pladser i løbet af 1994, og nu ser det ud til, at det tal kan blive endog endnu højere. Derfor er jeg heller ikke i tvivl om, at vi kan få løst den opgave gennem forhandlinger med kommunerne.

Regeringen har allerede foretaget sig forskellige ting, der gør det mere overkommeligt for kommunerne at udbygge daginstitutionskapaciteten. Man kan således nedbringe ventelisterne dels ved at påvirke udbudet af pladser, dels ved at påvirke ventelisterne, efter spørgslen. Udbudet har vi jo forsøgt at påvirke på den måde, at vi først og fremmest giver et løntilskud til at ansætte mere personale i 1994, så man kan sige, at driftsudgiften bliver mere overkommelig for kommunerne, hvis de bruger den pulje, der er afsat, på 400 mio. kr. til både børnepasning og ældreomsorg, og hvor kommunerne jo kan få 30 pct. af lønudgiften refunderet over den pulje inden for visse rammer.

Der er også visse muligheder for lån, der først og fremmest kan anvendes til leje til daginstitutioner i eksisterende bygninger, og endelig er der en pulje på 150 mio. kr. afsat i 1994 og 1995 til forbedrede børnepasningsmuligheder.

Efterspørgslen bliver påvirket på den måde, at der nu bliver indført en ny form for forældreorlov fra januar 1994, der gør det muligt for forældre at tage op til et års forældreorlov, og det første halve år er som bekendt en ret. Det har jo allerede vist sig, at der er meget stor interesse for den forældreorlov.

Det er på den baggrund – altså en vurdering af udbygningsplanerne, hvad regeringen allerede har gjort, der kan nedbringe ventelisterne, og hvad der er de overkommelige rammer, vi kan gøre det inden for – vi har sagt, at vi lægger op til den pasningsgaranti, jeg begyndte med at omtale, altså man skal i hvert fald have

en garanti for at kunne få passet sit barn imellem 1 og 5 år.

Vi vil nu i løbet af foråret 1994 bede kommunerne om at udarbejde en status over, hvor langt de egentlig er med en pasningsgaranti i de enkelte kommuner. Og i begyndelsen af 1994 vil vi også have det endelige overblik over kommunernes samlede udbygningsplaner i 1994.

På det grundlag kan vi sige, at vi går til forhandlingerne med kommunerne i foråret om kommunernes økonomi i 1995 og derunder inddrager pasningsgarantien som et spørgsmål, der skal løses inden for de økonomiske rammer, der bliver aftalt med kommunerne.

I beslutningsforslaget er der nogle spørgsmål, der bliver omtalt, bl.a. om der er en rimelig fordeling mellem kommunerne af byrderne ved at have mange småbørnsforældre i kommunerne. Det er faktisk sådan, at der er sket en ændring i både 1992 og 1993 af den vægt, hvormed de 0-6-årige indgår i de udligningsordninger. Vægten af småbørn er altså sat op i de to år, når udligningssystemerne er fastlagt. Jeg vil heller ikke afvise, at der kan ske en fortsat tilpasning af børnetallet i årene fremover.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt der er det tilstrækkelige personale til at passe børnene, hvis vi skal have en pasningsgaranti, er det fuldstændig rigtigt, at det er vigtigt, at vi sørger for, at der er uddannede pædagoger nok. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at jeg er i tæt kontakt med undervisningsministeren, der jo har ansvaret for pædagoguddannelserne, og med de berørte organisationer, der har lagt et meget stort og seriøst analysearbejde frem med hensyn til behovet for uddannet personale.

I øjeblikket afventer vi også tilbagemeldingerne fra praktikudvalgene rundt omkring i landet med deres bud på, hvad behovet er, og så vil vi tage stilling ud fra de indberetninger, der kommer ude fra landet.

Det er min vurdering, at den mest presserende opgave i forbindelse med børnepasning er at få sikret en tryk garanti og et nogenlunde ensartet niveau over hele landet, når det gælder pasningsmuligheder. Derfor vil jeg også i denne omgang sætte det at få gennemført en pasningsgaranti over det at forhøje fripladsgrænserne, sådan som det også bliver foreslået i beslutningsforslaget.